

שקדושתן היא לדמיהן, כלומר, שעומדים לימכר ובדמיהן יקנו קרבן אחר, ויש ל"הקדש" תועלת בדמיהם – אין מועלים בהם עד שיהנו מהם הנאה הפוגמת בהם, כלומר, המחסרה משוויו שוה פרוטה.

במה דברים אמורים? בדבר שדרכו ליפגם. אבל בדבר שאין דרכו ליפגם כששתמשים בו, כגון: כוס זהב של הקדש, מועלים בו אף שלא פגמו, כשהנאתו שוה פרוטה.

ושם שנינו: **הנהנה מן החטאת**, בעלת מום, ועומדת ליפדות, ככל קדשים שנפל בהם מום, אם נהנה ממנה **כשהיא חיה**, לא מעל **עד שיפגום** אותה, כגון: שיתלוש מן צמרה או שחרש בה והוכחשה בשווי פרוטה,

ואם נהנה ממנה **כשהיא מתה**, ואינה עומדת להיפדות, מפני שאין פודין נבלות קדשים שאינן ראויין אלא לאכילת כלבים, והיות ואין ל"הקדש" אפשרות שימוש בדמיו, **כיון דנהנה**, ממנה, **כל שהוא**, אף על פי שלא חיסרה, **מעל**.

והנה, מעילה זו, אינה מן התורה, כי הרי מתה, ואחר שמתה אין בה מעילה מן התורה לכל הדעות, וברור, שמעילתה היא מדרבנן,

וקשה לעולא, מה משמיענו, הלא במשנה זו

הותרו כשאר בהמות חולין, הילכך, תיקנו להם רבנן מעילה,

אבל קדשים שמתו, הואיל, ובין כך, בדילין מנהון, מחמת שהן נבלות, ומאוסים⁽⁴⁸⁾, ולא יבואו ליהנות מהן,

אימא, יש צד לומר: **אפילו מעילה מדרבנן לא**, לא תיקנו להם רבנן מעילה, הואיל ואין צורך לתקן –

קמשמע לן, משמיענו עולא אמר רבי יוחנן, שבכל זאת, תיקנו להם רבנן מעילה.

[בסוגיא הבאה ישנן שתי גירסאות, והיות והראשונים לא הכריעו, נבאר בעזה"י את שתייהן].

לפי הגירסא הראשונה, מקשה הגמרא על התירוץ הקודם שעולא בא להשמיענו, שעל אף שמתו, ואנשים בדילים מהם יש בהם מעילה מדרבנן,

ועל כך מקשינן: קדשים שמתו – **נמי תנינא**, כבר שנינו במשנה אחרת, שמועלין בהם מדרבנן, ומה משמיענו עולא אמר רבי יוחנן?

שנינו לקמן בפרק חמישי: קדשים בעלי מום

התקבל תירוצו על כל האמוראים, ופשוט להם לפרש המשנה שהמעילה היא מדרבנן בלבד.

48. כן מפרש המיוחס לרש"י.

השפת אמת תמה: וכי נבלה אסורה בהנאה!?

ומה שייך לומר שנבדלין מהם?

לכן מבאר: **הקדשים** בדילין, שאין מתערבים עם שאר בהמות בעזרה, הילכך לא שייך לגזור

אלא מדרבנן, אלא היא **אוקימתא** של רבה, כנ"ל, ורב יוסף, אכן, סובר שמועלים מן התורה, ואיך יתכן להקשות על עולא אמר רבי יוחנן, כאילו שמפורש במשנה שמועלים בהם מדרבנן, עד כדי להקשות: **תנינא**!?

ומכאן מוכיח הלחם משנה את שיטת הרמב"ם [כמבואר בהערה 42], שאחרי שרבה תירץ וביאר שמעילת משנתנו היא מדרבנן,